

РЕШЕНИЕ

№ 7015

гр. София, 27.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8730** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 16, ал. 3, изр. второ от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на О. Ф. Е. (О. Ф. Е.), гражданин на Република Турция, роден на 22.10.1981 г., ЕГН [ЕГН], със статут на постоянно пребиваващ в Република България (Разрешение №[ЕИК] от 13.11.2019 г. и срок за валидност 12.11.2024 г.), с постоянен адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] депозирана чрез пълномощник – адв. К. Н., САК против Отказ за влизане в страната рег. № 0125924021397 от 10.08.2024 г. (рег. № 1339/10.08.2024 г. на ГД „Гранична полиция“ - МВР), издаден от Ж. Д. Б., контролиращ служител на Граничен контролно - пропускателен пункт (ГКПП) „Капитан А. шосе“, Гранично полицейско управление (ГПУ) – С. към Регионална дирекция „Гранична полиция“ (РД „ГП“) – Е. при Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГД „ГП“) – МВР.

В жалбата са изложени доводи за допуснати процесуални нарушения довели до фактическа необоснованост на постановения Отказ и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че жалбоподателят е живял в РБългария в последните 23 години. Има сключен брак с българска гражданка, от която има две малолетни деца, също български граждани, които посещават български училища. Работодател е на още 4 лица в качеството на собственик на дружествените дялове от капитала на „Котон Д“ ЕООД. Не е осъждан и няма данни за криминални прояви. С тези факти е обоснована тезата за трайната свързаност на семейството на чуждия гражданин с

България и необоснованото нарушаване на правото му, гарантирано от чл. 8 от КЗПЧОС, с недопускането му в страната. Наред с това се сочи, че към момента на издаване на оспорения Отказ основанието по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ е било отпаднало, поради отмяна на Заповед № 2503 от 15.09.2023 г. на председателя на ДАНС с влязло в сила Решение № 2/08.01.2024 г. по административно дело С-27/2023 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 43 състав. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспорения административен акт.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. О. Д., САК, който поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. В представените писмени бележки (л. 45 – л. 46) поставя акцент върху задължението на административния орган, съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК - да приложи материалния закон в съответствие с фактическото положение към момента на издаване на административния акт и да се съобрази с установителното действие на влязлото в сила съдебно решение, с което е отменено основанието по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

Ответникът по жалбата – Ж. Б. – контролиращ служител на ГКПП „Капитан А. шосе“-РД „ТП“- Е., ГПУ – С. при ГД „ГП“ – МВР, чрез пълномощника си – главен юрисконсулт Я. З. -С. оспорва жалбата. Счита, че следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Застъпва становище, че не са допуснати нарушения на административно производствените правила при издаване на административния акт. Подробни аргументи за липса на отменителни основания по чл. 146 от АПК са изложени в представени по делото писмени бележки (л. 40 – л. 43). Направено е и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, въз основа на приложените доказателства и становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят О. Ф. Е. е гражданин на Република Турция. Роден е на 22.10.1981 г. Притежава издаден на 10.01.2018 г. в Република Турция паспорт № U15665283 със срок на валидност 09.01.2028 г. (л. 17). На 18.06.2006 г. е сключил граждански брак с българска гражданка в [населено място], [община] (л. 12). От брака си има две малолетни деца на възраст 11 г. и 9 г. (л. 13 и л. 14). Като член на семейството на български гражданин има статут на постоянно пребиваващ чужденец в Република България - разрешение за постоянно пребиваване в Република България №[ЕИК] от 13.11.2024 г. със срок на валидност до 12.11.2024 г. (л. 10 – л. 11). Собственик на дружествените дялове от капитала и управител е на „КОТОН Д“ ЕООД със седалище и адрес на управление – [населено място], район „Студентски“, [улица], офис 1, вписано в Търговския регистър и регистър на ЮЛ с нестопанска цел на 01.02.2022 г. (л. 15). Към 25.09.2023 г. (11 месеца преди издаване на оспорения административен акт) в търговското дружество са били наети по трудово правоотношение 4 лица (л. 16 - Справка за актуално състояние на действащите трудови договори).

На 10.08.2024 г. в 13,40 ч. на влизане в РБългария през ГКПП Капитан А. като пешеходец (л. 18), жалбоподателят се е легитимирал на служителя, изпълняващ функциите на контролиращ орган – ответникът Ж. Б., с националния си паспорт № U24317697 и входна виза (С) №[ЕИК], издадена от Гърция с цел туризъм, със срок на валидност 90 дни, в периода 04.03.2023 г. до 11.08.2024 г.

При извършената справка в Автоматизираните информационни системи (АИС) „Граничен контрол“ е установено, че за жалбоподателя е въведена забрана за влизане в РБългария на 15.09.2023 г., на основание чл. 42з, ал. 1, т. 1 вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Посочен е административният акт, с който е наложена забраната – Заповед № 2503 от 15.09.2023 г. издадена от председателя на ДАНС (л. 32).

С Протокол рег. № 2554 от 10.08.2024 г. (л. 20) жалбоподателят е запознат с резултата от извършената проверка на данните в информационния масив „Граничен контрол“. На основание чл. 65 от ЗМВР му е съставен Протокол за предупреждение Рег. № УРИ 4536р – 26050 от 10.08.2024 г. (л. 9 и л. 21), а въз основа на констатациите в него е издаден и оспореният Отказ за влизане в страната рег. № 0125924021397, заведен с вх. № 1339/10.08.2024 г. (л. 8 и л. 19).

От Началник 02 група на ГКПП „Капитан А.“ е изготвено Съобщение № 10838/10.08.2024 г. (л. 18), в което е отразен резултатът от граничната проверка и съставените по този повод административни актове.

Отказът е връчен на жалбоподателя на 10.08.2024 г. заедно с преписи от Протокол рег. № 2554 от 10.08.2024 г. за запознаването му с извършване на контрол на втора линия (л. 20) и Протокол за предупреждение (л. 9 и л. 21).

Към административната преписка е приложено копие на издадената на 15.09.2023 г. заповед на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ № 3 – 2503, заведена с УРИ № 536400 -54031 от 18.09.2023 г. в Дирекция „Миграция“ – МВР (л. 22). В мотивите ѝ е посочено, че за издаването ѝ са ползвани данни от Доклад № А-6-8293, които сочат, че чуждият гражданин действа против сигурността на страната. На основание чл. 42з, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗЧРБ, на О. Ф. Е. е наложена принудителна административна мярка «забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки на Европейския съюз» за срок от 10 години. Заповедта е предоставена за запознаване на жалбоподателя на разбираем за него език, при осъществяване на граничния контрол на втора линия (л. 22 и л. 22-гръб).

По делото е представена типова специфична длъжностна характеристика за заеманата длъжност от граничния служител издал оспорения Отказ – „полицай - старши полицай“ в ГКПП – ГПУ към РДГП – ГДГП – МВР (л. 33 – л. 34).

От приобщените към настоящото производство материали по административно дело С-27/2023 г. по описа на Административен съд – София – град, Първо отделение, 43 състав е видно, че с Решение № 2 от 08.01.2024 г., Заповед № 3 – 2503 от 15.09.2023 г. на председателя на ДАНС е отменена и преписката е върната на административния орган за издаване на нова заповед, която да е съобразена с указанията в мотивите по тълкуването и прилагането на закона.

Описаните релевантни факти, не се оспорват от страните и дават основание на настоящия съдебен състав да направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения в чл. 149 ал. 1 от АПК срок, (Отказът е връчен на 10.08.2024 г., а жалбата е заведена на 19.08.2024 г. – вх. № 328200 – 20384 при ГД «ГП») от надлежна страна, с правен интерес от оспорването – адресат на оспорения индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В Закона за чужденците в РБългария, Правилника за приложението му и в издадената, на основание чл. 30, ал. 2 във вр. ал. 1, т. 1 от ЗМВР, от Министъра на вътрешните работи Инstrukция № 8121з-1492 от 04.11.2022 г. за реда и организацията за

осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, не е предвидена процедура за обжалване на издаден, на основание чл. 31, ал. 1 от Инструкцията, Отказ за влизане в страната.

Въпреки това, депозираната жалба се явява допустима и подлежи на разглеждане, на основание чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБългария, доколкото оспореният индивидуален административен акт засяга пряко правната сфера на жалбоподателя, а обжалването му не е изключено по закон. Приложима е и разпоредбата на чл. 13, т. 3 от Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на Шенгенските граници), която изрично предвижда възможност за обжалване на постановен Отказ за влизане на територията на държава от Общността на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане по чл. 5, § 1 и не принадлежи към категорията на лицата по чл. 5 § 4 от Регламента.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Ответникът Ж. Б. е служител на ГКПП „Капитан А. шосе“ при ГПУ – С., който е бил на смяна и е извършил граничната проверка на жалбоподателя, т. е. отговаря на изискванията на чл. 13, ал. 1 и ал. 2 от Инструкцията № 8121з-1492 от 04.11.2022 г. и има право да извършва самостоятелно гранични проверки, както и да достъпва Автоматизираната информационна система (АИС) „Граничен контрол“.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Правилника за приложение на Закона за чужденците в Република България чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България не се допуска в страната от органите на граничния контрол. За целта, на основание чл. 31, ал. 1 от Инструкцията се съставя „Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната“ по образец от служителя на ГКПП, който е установил обстоятелствата по чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ. Посочената разпоредба възпроизвежда текста на част „Б“ от Приложение V на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите.

Отказът е обективиран в писмена форма, в утвърдения Единен стандартен формуляр и съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочени са съответните на правното основание за издаването му – чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ фактически данни – „вписан със забрана за влизане в страната“, „в националния списък“.

Отразеното в Единния стандартен формуляр, че „Засегнатият може да обжалва забраната за влизане в страната според предписанията на националните правни наредби“, според настоящия съдебен състав в достатъчна степен гарантира процесуалната възможност за ефективно упражняване на правото на защита. Връчването на екземпляр от оформените документи от административния орган, извършил проверката на граничния контролно-пропускателен пункт, е възприето в Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите, като стандарт, който в достатъчна степен обезпечава правата на засегнатото лице.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че при издаване на Отказа за влизане в страната на гражданина на Република Турция О. Ф. Е., рег. 0125924021397 от 10.08.2024 г. (рег. № 1339/10.08.2024 г. на ГД „Гранична полиция“- МВР) не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът не констатира допуснато нарушение и при прилагане на относимите норми от

материалния закон.

Като основание за отказа е посочена вписана забрана в националния списък по чл. 21а от Закона за чужденците в Република България. От приложените към делото доказателства – резултата от извършената проверка от ответника в АИС „Граничен контрол“ и приложеното копие на издадената заповед на председателя на ДАНС, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка, на основание чл. 42з, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗЧРБ, се установява, че на 15.09.2023 г., въз основа на данни, съдържащи се в доклад № А-6-8293, председателят на ДАНС е упражнил правомощието си и по чл.21а, ал. 1 от ЗЧРБ и е сезирал главния секретар на МВР и директора на Дирекция „Миграция“ – МВР с писмо рег. № М-4170/24.02.2022 г. (л. 43 от делото), да включат жалбоподателя О. Ф. Е. в Информационния масив на нежеланите в страната чужденци, поради наличие на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

Дейността по вписване в ограничителния списък по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ е различна по правната си същност от ограниченията по чл. 44 от същия нормативен акт. При издаване на Отказа за влизане в страната, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, поради което при наличие на основанията по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ, същият е задължен, на основание чл. 31, ал. 1 от Инструкцията да състави Единен стандартен формуляр по образец, копие от който остава на съхранение в ГКПП. Не подлежат на проверка за законосъобразност в настоящото производство, посочените основания в мотивите на заповедта на председателя на ДАНС, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 42з, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, както и продължителността на наложеното ограничение.

Законосъобразно е становището на процесуалния представител на жалбоподателя, че съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Неоснователно обаче е твърдението, че влязлото в сила на 08.01.2024 г. решение на съда по административно дело № С-27/2023 г. по описа на Административен съд – София – град е основание за отмяна на оспорения Отказ за влизане в страната. Въпреки, че проверката на жалбоподателя на ГКПП Капитан А. шосе е извършена на 10.08.2024 г., т. е. след влизане в сила на съдебното решение, този факт – на отмяна на заповедта на председателя на ДАНС, с която е наложена ПАМ по чл. 42з, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ – Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки на ЕС, не предполага заличаване на вписването в Информационния масив по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ. И това е така, доколкото в мотивите на отменителното решение на съда е посочено, че са налице предпоставките по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, които императивно задължават компетентния административен орган да наложи принудителната административна мярка по чл. 42з, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. Съдът е приел за прекомерно дълъг единствено периодът, за който е наложена принудителната мярка като е отчел, че ограничението е за влизане и пребиваване не само на територията на РБългария, но и на държавите – членки на ЕС, с оглед запазване целостта на семейството, което живее в България и пропорционалното ограничаване на правото на личен и семеен живот в съответствие с нормативно защитения обществен интерес.

Дори и при наличието на влезлия в сила съдебен акт, с който е отменена заповедта на председателя на ДАНС за налагане на ПАМ по чл. 42з, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, с оглед на приетото от съда наличие на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ и липсата на заличаване на данните на жалбоподателя в информационния регистър по чл. 21а, ал. 1

от ЗЧРБ, административният орган е изпълнил съобразно нормативно установените изисквания на чл. 31 ал. 1 от Инструкцията задълженията си по извършване на гранична проверка на втора линия и издаване на Единен стандартен формуляр за Отказ за влизане в страната на чужденец.

Мотивиран от изложеното, настоящият съдебен състав счита, че жалбата срещу издадения от служителя на ГКПП „Капитан А. шосе“ Ж. Д. Б. Отказ за влизане в страната на гражданина на Република Турция – О. Ф. Е., рег. № 0125924021397 от 10.08.2024 г. като неоснователна следва да бъде отхвърлена, поради което и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Ф. Е. (О. Ф. Е.), гражданин на Република Турция, роден на 22.10.1981 г., ЕГН [ЕГН], със статут на постоянно пребиваващ в Република България (Разрешение №[ЕИК] от 13.11.2019 г. и срок за валидност 12.11.2024 г.), адресно регистриран в [населено място],[жк], [жилищен адрес] депозирана чрез пълномощник – адв. К. Н., САК против Отказ за влизане в страната рег. № 0125924021397 от 10.08.2024 г. (рег. № 1339/10.08.2024 г. на ГД „Гранична полиция“ - МВР), издаден от Ж. Д. Б., контролиращ служител на ГКПП „Капитан А. шосе“, ГПУ – С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: